

Ann Voskamp

Brieven van Ann Voskamp

Aan haar kinderen, aan de kerk, aan zichzelf

 Uitgeverij Van Wijnen - Franeker

Vertaling: Dingeman van Wijnen
Vormgeving omslag: Bureau Garage, Kampen

ISBN 9789051945812

© 2019 by Ann Morton Voskamp
© vertaling 2019 by Uitgeverij Van Wijnen, Postbus 172, 8800 AD
Franeker

Alle teksten werden eerder gepubliceerd op
www.annvoskamp.nl.

Ann Voskamp is ambassadeur voor Compassion International.
Een deel van de opbrengst van dit boek gaat naar Compassion
Nederland, www.compassion.nl.

www.duizendmaaldank.nl
www.uitgeverijvanwijnen.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd in welke vorm dan ook zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever. No part of this book
may be reproduced in any form whatsoever or in any language
without previous written permission by the publisher.

Inhoud

Stop met sorry

Een brief aan mezelf

Barensweeën stoppen nooit

Een brief aan een moeder die een kind krijgt

Wat christenen moeten weten over geestelijke gezondheid

Een brief aan de kerk

Als je het beu bent dat de media je vertellen wat Schoonheid & Liefde is

Een brief aan mijn dochter

Zo zijn jongens nu eenmaal

Een brief aan mijn zoons

Armen van genade

Een brief aan de vader van mijn kinderen

Het komt goed

Een brief aan mezelf

Leef niet veilig

Een brief aan een zoon die uit huis gaat

Wat moeders op Moederdag het liefst krijgen

Een brief aan een moeder op Moederdag

Adviezen voor onderweg

Een brief aan mezelf

Stop met sorry

Een brief aan mezelf

Lieve mij,

Je bent niet teveel. Zoals de sterren nooit te helder stralen, de maan nooit te groot en geel aan de hemel staat, er nooit teveel wereldwonderen zijn.

Als je nu eens stopte met sorry zeggen voor wie je bent?

Stopte met sorry zeggen voor de manier waarop je lacht zoals alleen jij dat kunt?

Voor de manier waarop je jouw kijk op de zaak als een stok in de grond van de discussies zet, de manier waarop je de gedachten die zich alleen maar in jouw grijze massa kunnen ontwikkelen een plaatsje geeft op je tong, als dappere, ware woorden. Voor dat wat jij alleen kunt zeggen, en op de manier zoals alleen jij het maar kunt.

Sorry voor de manier waarop je doet wat alleen jij zó kunt doen.

Voor de manier waarop je in de spiegel kijkt, meteen als je 's morgens uit bed stapt, of nog even voor je er weer in ploft.

Geen excuses meer voor dat je er bent, en dat je bent wie je bent.
Weg ermee.

Als je nu eens niet meer sorry zou zeggen (of denken) voor wie je bent – maar meer jezelf zou zijn in Christus?

Diep berouw over wat je gedaan hebt is iets heel anders dan jezelf wegzetten om wie je bent.

Je bent niet over en teveel – voor mensen die je zien zoals je bent. Je hele ik.

Geen spijt meer over wie je bent – en meer voelen hoe je helemaal van Hém bent.

Geen sorry meer omdat je jij bent, en meer gewoon dankbaar voor het geschenk dat je bent wie je bent – onvolmaakt, onder constructie – in Hem. Er wordt aan je gewerkt; zoals aan ons allemaal.

Bidden of je meer op Christus mag lijken is iets heel anders dan bidden of je iemand anders mag zijn. Je schamen voor jezelf is

een soort verslaving: aan jezelf beschadigen, jezelf vernietigen, jezelf langzaam doodmaken.

Schaamte stuurt je de woestijn in, haalt je van de Weg af, trekt je weg uit je leven, en als je uit je leven stapt stap je uit het plan van God.

Schaamte is een bullebak en genade is een schild en je bent honderd procent veilig achter de verdedigingslinie van Hem die je Zijn geliefde noemt. Hij omarmt je, Hij legt de mantel van Zijn liefde om je schouders, en die mantel is tegelijk een kogelvrij vest tegen al die leugenkogels dat je niet genoeg bent, of juist teveel.

Dat ben je niet, teveel. Zoals de sterren nooit te helder stralen, de maan nooit te groot en geel aan de hemel staat, er nooit teveel wereldwonderen zijn.

Je bent niet teveel voor mensen die echt van je houden.

Niet teveel – voor mensen die je zien zoals je echt bent. Je hoeft niet weg te duiken. Je hoeft je niet te verstoppen.

Je bent niet de enige. We zijn allemaal op zoek naar die éne – die óns zoekt. Wat we

allemaal willen, is iemand die óns wil.

We willen gezien worden – zien hoe iemand ons opzoekt. We voelen ons niet buitengesloten als we maar weten dat we door iemand in het hart worden gesloten.

Je bent niet teveel en je hoeft niet weg te duiken. Als je dat beseft verdwijnen al die dingen die je hart in je keel doen kloppen.

Het gevoel dat je over en teveel bent en echt volkomen tekortschiet, is dat misschien precies dat kwetsbare gevoel: de kwetsbaarheid van jezelf laten zien zoals je echt bent. En dat kwetsbare gevoel dat het toch onmogelijk is dat iemand echt van jou houdt zoals je bent.

Maar als die angst nu eens kon verdwijnen, omdat de Volmaakte Liefde bij je binnenkomt, lieve mij?

Je hoeft niet minder te worden, jezelf niet klein te maken – als je je maar gewoon laat liefhebben door Hem. Dat verandert alles.

Laat jezelf liefhebben door de Minnaar van je ziel, door Hem die jou zó gemaakt heeft. Laat je liefhebben door wie je be-

grijpt, door wie je niet begrijpt, door wie je helemaal begrijpt, door wie je een beetje begrijpt, door wie zichzelf een beetje begrijpen en hun best doen zichzelf te zijn, en laat Liefde genoeg zijn voor alles wat teveel of te weinig of genoeg of niet genoeg is. Want de nederige overgave van kruisvormig leven zal ons vervullen met Liefde.

Dan word je bemind. Dan word je begrepen.

Lieve Mij, er is een plaats voor je – een plaats voor ons allemaal. En ga die plaats niet alleen maar zoeken, maar vergeet hem ook weer. Denk er niet steeds aan maar vertrouw gewoon op die plaats. Rust in die plaats.

Maak een veilige plek voor jezelf. Leg ergens je hart op tafel. En wees zo'n plek voor een ander zoekend hart. Zoekers die zichzelf niet teveel voelen, wat worden die mooi.

Maar neem dan ook risico – leg je hele hart neer. Dat lijkt doodeng. Maar het is nog veel enger om door te leven zonder gezien te worden, helemaal gezien. Want dan ziet ook niemand Zijn werk in jou.

Deze wereld ziet er een stukje beter uit als jij iemands echte ziel ziet. Hem of haar helemaal ziet, helemaal aanvaardt, je helemaal geeft. Hen helemaal zoekt, je helemaal tot hen wendt. Jezus richt Zijn ogen op een musje en onze ogen kunnen elke duistere plek doen oplichten als we werkelijk kijken.

Je helemaal laten zien? Dat zou je toch willen? Zo vat je moed, dappere Mij: iemand onder ogen komen en jezelf helemaal laten zien.

Het kan voelen alsof niemand je hoeft – maar heb je je kwetsbaarheid wel genoeg gedeeld? Je dappere hart wel genoeg laten zien?

Je bent niet te veel; je voelt gewoon veel, ziet veel, hebt veel lief.

Je kunt ademen.

Omdat de wereld veel te apathisch is, is het hard nodig dat jij veel voelt, fel voelt.

Omdat de wereld veel te afstandelijk en onverschillig is, is het hard nodig dat jij veel van je aandachtige ziel geeft, vol passie en compassie.

Omdat de wereld veel te veel van haar hart is kwijtgeraakt, heeft die wereld veel van ons hart nodig. Niet maar een beetje, maar veel.

En het is zoveel beter om veel te voelen, dan alles een beetje. Zoveel beter om sommige dingen met je hele gebroken hart lief te hebben, dan veel dingen met een half hart.

Zij die te horen krijgen dat ze teveel zijn – zij zijn het die de wereld wakker schudden en wat is dat nodig!

En is dit niet het allermooiste: te zien hoe een heel genade-volk ophoudt sorry te zeggen. Ophoudt zich te verontschuldigen voor hun grote hart. Het zet deze wereld in beweging. Het schudt ons allemaal wakker om meer overvloed te vinden.

Barensweeën stoppen nooit

Een brief aan een moeder die een kind krijgt

Lieve barende moeder,

Dus. Je hebt de vroedvrouw laten komen.

Dan is het wel nuttig om één ding te weten. Ik weet niet of iemand het er ooit met je over gehad heeft. Maar er is een natuurwet in deze wilde, wijde wereld die zegt: barensweeën houden nooit op, en je zult van nu af aan altijd heel bewust adem moeten halen.

En laten we er maar niet omheen draaien: dat kan ontzettend moeilijk zijn.

Een van mijn kinderen klom toen hij twee-en-een-half was een keer een ladder van tien meter op die tegen een muur stond.

Een keer in december hadden we met zijn allen koorts en binnen de tijdsspanne van tien minuten gaven we allemaal over, en dat ging drie dagen zo door. Onze baby was acht dagen en het was vijf dagen voor Kerst. De temperatuur in huis zakte naar